

До Псалтирь-тѣ като стигнахъ,
Ни то очи тѣ си мигнахъ,

До гдѣ хванахъ да толкуваль,
Биле и да пророкуваль !!!

Апостолатъ като ѱловихъ,
Что шлхъ вече гичко добихъ !!!

Станахъ даскалъ хемъ Учитель,
Хей ! народенъ пресвѣтитель !!!

Научихъса и да пѣа,
И глава си да люлѣа.

Па са случихъ и гласовитъ,
Като съселены повитъ.

Леле бачо, леле мале ?
Кой дѣ ма чю са запале.

Слово казвахъ все по кинга,
Кой то слуша да спи мига,

Толкувахъ го бе вече свжено,
Чти-ти дае вичкима Асно.

На волны-тѣ влѣхъвы казвахъ
Да увѣрж са подмазвахъ.

Тжй са разчухъ-цѣлаз философъ
Даскалъ дончо и боголовъ.

И никжкъ са не усѣтхъ,
Какъ тжй скоро азъ испранхъ,

Станахъ первый минахъ нарѣдъ,
Ала вичко на този свѣтъ,

Кать не стн единъ бараръ.